

משה ברזני ז"ל

בן לולו ואברהם
נולד בעירק
בתאריך ב' בתמוז תרפ"ו, 14/6/1926
התגורר בירושלים
שרת בלח"י
פוצץ עצמו לפניו שנטלה למוות בתא הגרדום
בתאריך ב' באيار תש"ז, 22/4/1947
נקבר בהר הזיתים

בן 21 נפלו

קורות חיים

משה ברזאני, בן לולו ואברהם נולד בעיר بغداد, שבעיראק, ביום ב' تمוז תרפ"ו (14.6.1926) כשהיה בן שעשרה משפחתו לארץ ישראל. משה גדל והתחנך בירושלים וכבר מגיל צעיר החל לסייע בכלכלת המשפחה ועקב כך נאלץ לנוטש את לימודיו. מילדותו גדל באוירה של כמיהה לגאות העם ועד מהרה הctrף לשורות הלח"י, שבו פעל גם אחיו הבכור שאול. משה השתתף בכמה פעולות חבלה ומיקוש ובכללן פיצוץ הרכבת ליד כפר מלחה שבמערב ירושלים.

באחד מימי המצור הצבאי, 9 במרס 1947, הוטלה עליו משימה להתקנש בחני מפקד הדיביזיה התעשיית הבריטית. הוא יצא לפעולה כשבכיסו רימונו-יד אבל הופתע ונתקפס על ידי סיור של חיילים בריטיים ליד "מחנה שנלר" ואחר-כך הועמד למשפט צבאי.

משה כפר בסמכות בית הדין לשפטו והצהיר בפני שופטיו: "העם היהודי רואה בכם אויב ושלטון זר במולדתו. אנו, אנשי לוחמי חרות ישראל, לוחמים בכם לשחרור המולדת. במלחמה זו נפלתי בשבייכם ואין לכם כל רשות לשפטו אוטו. בתליות לא תפחידנו, להשמידנו לא תצליחו. עמי, וכל העמים המשועבדים לכם, ילחמו באימפריה שלכם עד חרמלה".

השופטים פסקו לו גזר דין מוות בתלייה ואחרי הקראת פסק הדין קם על רגליו ושר בקול רם את "התקווה".

משפחתו ומשפחת מאיר פיניינשטיין, איש אצ"ל, חברו לתא המות, ניסו לשכנע את השניהם לבקש חנינה, אך הם לא העתרו להפצרות. עם התקרב מועד התלייה ביקשו השנאים מחבריהם להעביר להם שני רימוני-יד כדי לפוצץ עצםם ביחד עם תליננס והנילוועים אליהם ואולם הודיעו של הרב יעקב גודלמן, שבא להיות עםם يوم לפני ההעלאה לגדוזם, על חפזו להיות נוכח בשעת התלייה שנINTה את תכניתם. ביום ב' אייר תש"ז (22.4.1947), קודם שהגיעו התלינן ומלווינו לתא הגרדום, הניחו שני הלוחמים את הרימוניים בין ליבותיהם, התחבקו ובשירת "אדון עולם" פוצצו את עצםם. הם הובאו למנוחת עולמים בהר הזיתים שבירושלים. תמנונתו של משה ברזני מתנוססת על בול מבולי הסדרה "הרוגי המלכות בדור התקומה".
בן 21 במוותו.